

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA BISERICĂȘCĂ-CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Pastorația Individuală și Colectivă.

De Ț Dr. Grigorie Gh. Coțușu
Episcopul Aradului

IV.

Exemple de Pastorație colectivă.

Am văzut cum Mântuitorul s'a luptat împotriva păcatului și a rătăcirii. Domnul ni-a învățat să mergem după oia rătăcită și să o aducem la locul ei (Luca 15 v. 1—5). Dar duhul credinței și al vieții morale se poate propaga și unor cercuri de oameni mai vaste, când aceste colectivități au o concepție medie identică. Deci în cazul acesta nu este vorba că o persoană este recalitrantă sau că ea a ajuns la cunoștințele necesare, astfel că pastorația individuală are rol. La pastorația colectivă se ivește de pildă cazul de a înlătura păreri eronate răspândite în straturile poporului.

Poporul credea că Ioan Botezătorul este Mesia și numai decât marele prooroc zice poporului: „eu cu apă vă botez pe voi, dar vine Cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic a-l deslega cureaua încălțămintelor lui...” (Luca 3 v. 16). Când locuitorii din Listra au voit să jertfească lui Pavel și lui Varnava, apostolul Pavel zice poporului: „și noi oameni suntem” (Fapte 7 v. 15). Prin pilda semănătorului, Mântuitorul predispune poporul pentru primirea cuvântului lui Dumnezeu (Mat. 13 v. 3 etc.).

Apostolul Pavel în Roma, de dimineața până seara vestea ludeilor despre împărăția lui Dumnezeu (Fapte 28 v. 23). Domnul îndeamnă întreg poporul să se ferească de proorociei cei mincinoși” (Mat. 7 v. 13).

Mântuitorul necontentit chiamă poporul la mântuire: „Intrați prin ușa cea strâmtă...” (Mat.

7 v. 13). În ziua cea de pe urmă a praznicului, a stătut Iisus și a strigat zicând: „de însetează cineva, să vie la Mine și să bea” (Ioan 7 v. 37).

Pentru a întări poporul în credință, Domnul vindecă pe un slăbănog (Mat. 9 v. 2). Sfântul Apostol Petru a cercetat bisericile din Iudeea, Galileea și Samaria pentru a le întări în credință (Fapte 9 v. 31). Sf. Apostol Pavel face acelaș lucru vizitând comunitățile pe cari le-a întemeiat. (Fapte 14 v. 20). În faptele Apostolilor citim că Sf. Pavel trecea prin Siria și Cilicia întărind bisericile. (Fapte 15 v. 41). Pavel trimite pe Timotei în Corint ca să învețe poporul. (I. Cor. 4 v. 17).

Serviciul divin din biserică este cel mai principal pentru preot în interesul poporului în înțeles colectiv. Serviciul divin și biserica trebuie să aibe demnitatea cuvenită spre a atrage poporul. Domnul scoate cu biciul din templu pe cei ce făceau negustorie. (Marcu 11 v. 15, Ioan 2 v. 14). În Troia s'au întrebuintat luminări pentru locașul de adunare (Fapte 20 v. 8). Sf. Pavel se îngrijește ca să fie ordine la frângerea pâinei (I. Cor. 11 v. 18 v. 33).

O povață bună dă sfântul Pavel îndemnând ca nimeni să nu părăsească adunarea: „Și să cunoaștem unul pe altul spre îndemnarea dragostei și a faptelor bune, nepărăsind adunarea noastră, precum au unii obiceiul; ci îndemnând unul pe altul; și cu atâta mai mult, cu cât vedeți apropiindu-se ziua”. (Evrei 10 v. 24—25). Pavel prin aceasta ne arată că și

noi cel de azi avem datoria a îndemna poporul să rămână credincios bisericii sale și să nu părăsească biserica sub pretextul unor texte, rdu interpretate de sectari. Textul de mai sus răstoarnă toate referirile lor la Sf. Scriptură. Sf. Pavel îndeamnă să ne ferim de cei cari neagă predania (II. Tes. 3 v. 6). Față cu necredincioșii să fim înțelepți, (II Cor. cap. 6 v. 14) (Col. 4 v. 5).

Același apostol adresează un îndemn către toți să părăsească păcatul și să lupte cu răbdare (Evrei 12 v. 1).

Sf. Pavel îndeamnă pe Filipeni să facă cele adevărate și cele învățate și auzite dela el. (Filip. 4 v. 9). Pe Efeseni îi îndeamnă la viață vrednică de Dumnezeu, îndemnându-i la dragoste, după pilda Domnului, (Efes c 5). Efesenii sunt îndemnați să se deosibească de păgâni și să îmbrace pe omul cel nou. (Efes. 4 v. 17 v. 22).

Problema pocăinții era o preocupare de căpetenie despre care păstorii Noului Testament au predicat poporul. (Matei 3 v. 2 v. 7). Când i-s'a făcut amintire Domnului despre Galileenii uciși de Pilat, — Mântuitorul folosește prilejul să îndemne la pocăință, arătând că Galileenii acela nu au fost mai răi decât Evreii ceilalți (Luca 13 v. 1—3).

Tuturor Corintenilor le scrie Apostolul Pavel la I. Cor. cap. 13 că cea mai mare virtute este dragostea. Cel ce are dragoste nu caută ale sale (I. Cor. 10 v. 24). Galatenilor li se recomandă să nu pizmuiască (Galat. 5 v. 26), Tesalonicenii să nu răsplătească rău pentru rău (I. Tes. 5 v. 15), Romanii să răsplătească cu bine pentru toate (Rom. 13 v. 8). Sf. Evanghelist Ioan îndeamnă la iubirea aproapelui și a lui Dumnezeu.

Întreg poporul este îndemnat la iubire către săraci, zicând Apostolul Iacov să nu facem deosebire în adunare între bogat și sărac (Iac. 2 v. 1—7). Sf. Pavel ne îndeamnă să ne aducem aminte de cei din închisori. (Evrei 13 v. 3). Iubirea aceasta a aproapelui cuprinde și pe cei streini. (Evrei 13 v. 2; Filip. 4 v. 5).

Pentru Domnul trebuie toți să-și lase și rudeniile. (Luca 14 v. 26). Apostolul Petru îndeamnă pe toți la o mulțime de virtuți: „sporiri întru credința voastră fapta bună; iar întru fapta bună cunoștința, iar întru cunoștință înfrânarea, iar întru înfrânare răbdarea, iar întru răbdare buna credință; iar întru buna credință, iubirea de frați, iar întru iubirea de frați dragostea” (II Petru 1 v. 5—7).

Sfântul Pavel îndeamnă la bucurie și mângâiere (II Cor. 13 v. 11). Sf. Petru zice: „De

sunteți ocărăți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți. (I Petru 4 v. 14).

Interesant este a cunoaște cum a liniștit Sf. Pavel poporul turburat în templu. Turbătorii acuzau pe Pavel că lucrează împotriva legii, că a băgat elini în biserică și câte altele. Poporul a prins pe Pavel și l-a tras afară din biserică. (Fapte 21 v. 30). Un căpitan a venit cu ostași să liniștească turburarea. Cu voia căpitanului marele Pavel grăește poporului de pe treptele taberei soldaților. (21 v. 40). Apoi cu răbdare multe a suferit și palme și chiar atunci a învățat poporul să cinstească pe mai marii săi. (Fapte 23 v. 5). Ce este mai mult, deși Pavel era legat, zice: „bărbați, frați și părinți” către cei cari căutau să-l omoare. (Fapte 22 v. 1).

Apostolul Petru accentuează că Evreii sunt popor ales asupra căruia va veni binecuvântarea proorocită de Ioil. (Fapte 2 v. 16—21); Pavel laudă pe Atenieni, ca și cum ar fi mai cucernici. (Fapte 17 v. 22).

Prin atitudinea aceasta atrăgătoare cei chemați la mântuire, în adevăr aveau cu un motiv mai mult să asculte de glasul mântuirii. **Capitatio benevolentiae** va trebui să **întrebuințeze mai des și preoțimea de azi**. Sf. Pavel explică lămurit de ce Dumnezeu iartă anii neștiinței celor cari încă nu s'au mântuit. (Fapte 17 v. 30). Sf. Pavel agrăește pe Evrei în Ierusalim în limba lor. (Fapte 21 v. 40).

* * *

În adevăr minunat este a vedea tactica Sf. Pavel. Laudă pe Galateni, că și ochii lor i-ar fi dat pentru Pavel (Gal. 4 v. 15), iar pe Coloseni, cari viețuiesc creștinește, încă găsește că este nevoe să-i laude pentru rânduiala și tăria credinței lor. (Col. 2 v. 5).

Sublimitatea mântuirii încă este în mod deosebit accentuată. Prin cele 9 fericiri Domnul trezește în popor dorința mântuirii iar când laudă pe Ioan Botezătorul spune că cel mai mic în împărăția cerurilor este mai mare decât Ioan Botezătorul pe pământ. (Mat. 11 v. 11). Poporul era atras în mod deosebit, când Domnul zicea: „Că oricine va face voia Tatălui meu, celui din ceruri, acela este fratele Meu și sora Mea. (Mat. 12 v. 50).

Pilda păstorilor este cel mai puternic mijloc de atracție a poporului. **Jertfa Domnului și legăturile lui Pavel** (Efes. 4 v. 1) sunt suficiente spre a dovedi că pilda păstorului primează ori căror cuvinte.

Sf. Pavel combate împărecherea din Corint (I Cor. 3 v. 3) și judecățile în fața necredincioșilor (I Cor. 6 v. 1); pe Evrei îi mustră că nu ascultă ușor cuvântul său (Evrei 5 v. 11).

Dar muștrarea cea mai sguuitoare se face prin amenințarea cu excluderea dela mântuire. Prin chemarea la nunta împărătească vedem că unii dintre cei chemați n'au fost vrednici. (Mat. 22 v. 8). Cei nelmbrăcați în haină de nuntă vor ajunge în întunericul cel mai din afară. (Mat. 22 v. 13).

Sf. Pavel zice: „Nimeni să nu vă înșele pe voi cu cuvinte deșarte, că pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării (Efes. 5 v. 6). Acelaș Apostol arată Evreilor că judecata Noului Testament este mai aspră decât după legea mozaică. (Evrei 10 v. 26—28).¹⁾

Metode de pastorație individuală pentru timpul nostru.

Am putea cita încă o mulțime de exemple de pastorație din Noul Testament. Ne oprim însă aici pentru că suntem convinși că materialul de până acum ilustrează în mod pilduitor râvna divină a mântuirii sufletelor prin Mântuitorul și sfinții săi ucenici. Vom arăta acum pe scurt pilde de pastorație individuală în timpul de față. Cineva ar putea întreba: de ce nu aducem și pilde de pastorație colectivă? Pe scurt răspundem: că pastorație colectivă se face din o pornire firească a preotului și de cele mai multe ori împrejurările se prezintă prielnic pentru o asemenea pastorație.

Iată de pildă un caz tipic de pastorație colectivă, istorisit de dl. N. Iorga într'un număr din August 1929 al ziarului: „Neamul Românesc“. Aproape de Vălenii de Munte, — în satul Star — Chiojd țărani după ce au adunat oasele de prin râpe ale ostașilor, cari s'au jertfit pentru țară, s'au adunat la o sfântă slujbă de reînnumare a oaselor eroilor. Într'un sicriu mare acoperit de velințe și de flori, erau așezate oasele, iar jur de jur femeile și poporul plângeau. Preotul bătrân al satului în fața vechii bisericiuțe de lemn ținu o predică înduioșătoare și dădu numele de „moaște“ oaselor eroilor. Dl. Iorga își termină articolul astfel: „Nimeni nu ordonase ca aceasta să se facă. Ci totul pornit numai din aceste inimi totdeauna deschise către iubire și către milă. Popor admirabil.“

Ei bine, acest popor admirabil așteaptă dela noi să fim și noi admirabili. Să nu așteptăm acasă în reverie până când cineva ne chiamă să cetim la patul celui bolnav, ori chiar la înmormântarea celui ce fusese bolnav. Să fim gata a împărtăși credincioșilor sentimentul

înălțimei noastre. Să avem inițiativă în lucrul Domnului.

Nimic nu este mai lamentabil decât soarta crângii tăiate care nu mai poate înverzi. Dar noi nu suntem crengi tăiate, ci mlădițe din via Domnului, cu funcțiuni determinate în mod precis. Pastorația Noului Testament este un indiciu statornic pentru noi. Știința cârmuirii sufletelor, nu este ca multe științe cu edificiul lor neterminat; cei cari muncesc pentru mântuirea sufletelor nu se pot mulțami cu practicile cultului. Ei nu se pot dispensa de muncă constructivă.

Unde să înceapă păstorul de suflete munca constructivă?

Dahul creștin al familiei.

Lumea preoțească dela noi se mulțumește să aștepte timpul când copiii ajung vârsta catehizației, vârsta școlară, ca apoi să catehizeze. Întrebare este însă dacă peste tot preotul catehizează și cum catehizează? *Este știut* că unii preoți lasă *învățătorilor sarcina catehizării și astfel* unii preoți abea după ce ajunge copilul să înțeleagă predica, își încep rolul de păstori sufletești. Vai, însă de acea înțelegere dacă preotul nu începe acțiunea sa mai curând.

Preotul trebuie să înceapă prin a crește părinți buni, cari să fie în stare a da bună creștere fiilor lor până nu ajung vârsta școlară. Concomitent cu pregătirea părinților buni, firește că în fiecare parohie trebuie să la preotul sarcina catehizației copiilor, cari intră în școala primară.

Herbert Spențer osândește pe acei părinți, cari de cai și de boi se ocupă mai mult decât de creșterea copiilor lor. Spențer spune că intelectualul dela sate își cercetează caii din grajd, dar de copiii săi nu poartă grije, nu intră în camera lor, pentru a lua măsuri de aerisire, de împărțirea timpului pentru copil și a îndruma felul lor de vieață.

Să mărturisim cu durere că dacă la intelectualii români încă vedem starea aceasta, o vedem și la țărani. Copilul este o cantitate negliabilă. Părinții cred că va crește și copilul lor, cum au crescut ei. *Părinții lasă ca pruncul să crească de capul lor și abia apucă să vindă vremea de școală ca să se scape de el.*

Adevărul acesta fiind atât de crud, preotul este dator a aduna pe părinții din parohia lui și a le ține cuvântări despre însemnătatea educației ce sunt datorii a da părinții copiilor. Atâta timp are preotul, atâta timp liber are și poporul! *Nu ajunge ca de pe amvon să răspân-*

¹⁾ După: G. Stettinger: Einzel — und Massen — Seel-sorge im Neuen Test. Viena 1916.

dim câteva fraze generale despre datoria părinților de a-și crește copiii. Nu ajunge nici catehizația mirilor, înainte de cununie. În eparhia Aradului se practică instrucția religioasă a mirilor, dar trebuie să se țină întruniri cu părinții și să li se explice datoria de a educa pe pruncii lor. Părinții să fie cercetați și acasă și să fie povățuiți a învăța pe copiii lor mai întâi frica de Dumnezeu. Un părinte, fie el cel din urmă țăran, trebuie lămurit că în cei dintâi patru ani copilul învață mai mult ca la universitate. Așa zice filozoful Jean Paul și are dreptate. Sf. Ioan Gură de Aur zice: „Negligența noastră este pricina întregii răutăți a copilului, căci nu-l obicinuim să fie temător de Dumnezeu și religios“¹⁾ Alban Stolz a spus: că omul în pântecul mamei sale este fără Dumnezeu, apoi mama sa este Dumnezeu său iar pe urmă plăcerea de lume sau adevăratul Dumnezeu²⁾ Fapt este, că copilul referă la Dumnezeu ideile și sentimentele primite din cercul său, deci mai ales dela tatăl său. Și atunci de sigur că atitudinea tatălui și a mamei vor influența creșterea copilului. Copilul trebuie să citească din ochii tatălui său bucuria creștină, care va încălzi și inima sa.

Natural că preotul are nevoie de multe arme pedagogice spre a putea lămuri pe părinți. N'are decât să se prevadă cu lucrările, cu operele necesare și să înceapă a munci, în loc de a aștepta Duminica și Sărbătoarea spre a îndeplini serviciul divin sau în loc de a aștepta ca cineva să-l cheme la vr-o slujbă și încolo să aștepte scurgerea timpului în ritmul obicinuit.

Cartea pedagogului Foerster: „Școala și Caracterul“ este, de pildă, foarte bună pentru a ști un părinte, prin gura preotului, — care este calea de a învăța pe copil să grăiască numai adevărul. Copilul de mulțori de frică nu spune adevărul — tatăl său trebuie lămurit cum să-l povățuiască.

Cât de folositor este ca un părinte să lămurească pe fiul său despre rostul ascultării și alte lucruri folositoare.

Preotul va învăța pe părinți că rolul lor de educatori nu a încetat când copilul lor a ajuns vârsta școlară. Educația colectivă nu ajunge căci copilul pe stradă, ba chiar în școală, dela prieteni multe aude și bune și rele. Mama este chemată mai ales a ajuta școlii ca școlarul să crească în duh religios. Iar în școală preotul va avea să catehizeze.

¹⁾ Mohr H: Mehr Wille: Paderborn 1922 pag. 64.

²⁾ Dr. L. Bopp: Moderne Psychanalyse, Katolische Beichte und Pädagogik, München 1923 p. 46.

Cât de importantă este catehizația, nu este locul să arătăm aici. Amintim totuși că fără catehizație temeinică se anulează orice activitate pastorală. Un fost ministru de interne german, Eduard Schenk, a voit odată să viziteze pe răposatul episcop Wittman. Ministrul a scris episcopului că numai timp de o oră are la dispoziție pentru vizită iar episcopul a răspuns că tocmai în ora aceea este ocupat cu catehizația și se roagă de iertare că atunci nu se poate întâlni cu ministrul. Acesta a primit scuza și a declarat că stimează și mai mult pe episcopul, care a știut atât de frumos să-și motiveze absența dela întâlnire.³⁾

(va urma).

Pace Vouă!

În amurgul zilei dintâi a săptămânii, după ce Isus Hristos a înviat din morți, slăviții învățacei ai Domnului, crainicii minunii, care a sguduit lumea din temelii, petreceau într-o casă cu ușile zăvorâte în Ierusalimul ucigător de proroci. Siguranța personală eră primejduită. Asupra orașului păcii, acum tulburat de răutatea fariseilor și cărturarilor iudei, precum și de oportunismul stăpânirii romane, plutiă lenes văzduhul plumburiu și nădușitor al neliniștei, al nesiguranței.

Răutatea lumii, nu s'a potreit prin sângele Hristosului Celui făgăduit prin proroci. Jertfa cea mare, ispășitoare a păcatelor lumii, trezise pofta și de alte jertfe mai mărunte! De frica Iudeilor s'au tănuțit slăviții învățacei, îndărățul ușelor încuiate. Neliniștea din casă și din jur o măriă și mai mult sbuciumul lor sufletească. Măcar de ar fi avut mult parte de liniște sufletească, dar și aceasta pierise pe drumul crucii! Martorii minunii celei mari, nu puteau înțelege clar, ori dacă Isus este Hristosul cel promis! Îndoiala îi copleșise, părerea de rău se furișă în sufletul lor. Întreaga lor ființă se încovoia sub povara viforniei sufletești.

Dar iată, că bezna sufletească o spintecă fulgerul arătării Domnului. Slava alor două cuvinte: pace vouă, rostite de Cel înviat, risipește negura îndoielilor nenumenirea chinuitoare. Sufletul lor se umple de bucurie, se preface în ogor prielnic pentru vestea cea bună. Da, pacea este întâia cerință a viețuirii creștinești. „Domnul locuiește în oamenii iubitori de pace; Lui îi este într'adevăr scumpă pacea, de cei iubitori de ceartă însă și de cei cufundați în răutate este foarte departe“ (Sf. Herma).

În lume pace adevărată nu putem afla. Diavolul cu meșteșugul ispitelor sale, lumea cu frumusețea sa streină,

³⁾ Dr Toth T.: Az intelligencia lelki gondozása Bpsta, 1925 p. 46.

trupul omenesc cu nesăbuitele sale poftă, tulbură pacea, pregătește mereu războiu împotriva oamenilor lui Dumnezeu. Dela lume nu poți aștepta decât; „Adulterul și desfrăul, beția, mândria de sine, mâncările peste măsură, luxul bogăției, lauda de sine, îngâmfarea disprețul aproapelui, minciuna, clevetirea, fătărnicia, pofta de răzbunare și tot felul de defăimare.” (Sf. Herma.) Acestea toate n'aduc altceva decât desbinare în afară și neliniște în suflet. Pacea lumii este un armistițiu, care la răstimpuri se sfârșește, pentru a începe din nou viitorul. Cu totul alta este pacea lui Hristos! Ea taie din rădăcini pornirile patimase, îndreptate spre cele rele. Hristos ne dă adevărata pace sufletească, drept condiție a păcii și bunevoirii dintre oameni.

Celce doresc adevărata pace, să se îndrepte la Hristos. Numai El singur ne poate zice și astăzi, ca și odinioară: „Pace vă las vouă, pacea mea o dau vouă; nu după cum dă lumea, vă dau eu!” De asemenea pace are nevoie lumea acum mai mult, decât oricând. Dumnezeieștile cuvinte roștile în foisorul unde odinioară erau adunați sfinții ucenici ai Domnului, răsună și în urechile noastre sufletești, cu întreaga lor tărie și însemnătate: „Pace Vouă!”

Preotul: Ștefan R. Lungu.

Ingerii lui Jehovah!

În „Glasul Ardealului” a apărut o informație despre o nouă sectă care s'a ivit în Viena cu denumirea „Ingerii lui Jehovah” Cred că cititorii vor dori să afle ce fel de sectă religioasă este ea și ce scop are.

Secta „Ingerii lui Jehovah” este una din cele 7 sau 8 grupări mileniste și studenții bibliei. Secta milenistă a fost întemeiată de către Carol T. Russel din America de Nord în 1874. Numele de milenisti au primit-o dela „mileniu” pentru că între alte bazaconii propagă și împărăția de 1000 ani alul Isus care împreună cu cei 144.000 de milenisti cari vor fi „credincioși până la moarte”, vor fi cărați în ceriu de unde alături de Isus vor governa pământul prin reprezentanții lor pământești cari vor fi profeții din vechime și jidanii sionisti. Capitala lumii în acest mileniu va fi Ierusalimul, iar înainte de începerea împărăției lor de o mie de ani milenistii vestesc isbucoirea unui potop grozav care va mătura toate țările. La început au spus că în 1914—1915 va fi sfârșitul lumii, iar mai târziu au amânat-o la 1918, dar văzând, că nici în 1918 nu s'au realizat cele așteptate, au amânat pe 31 Octombrie 1925 oarele 12 și 30 p. m.

În 1916 a murit Russel întemeietorul sectei, iar după moartea lui a ajuns (gurile rele spun că nu tocmai prin căl creștinești) în fruntea milenismului Iosif Fr. Rutherford. Fratele C. I. Freitag, nemulțumit cu Rutherford și împreună cu alți nemulțumiți a format o sectă numindu-se „Ingerii lui Jehovah”.

Secta „Ingerii lui Jehovah” văzând că „turma mică” nu a fost răpătită în ceriu în 1918 a spus că cei cari au fost aleși, să meargă în ceriu s'au dus, iar cei ce au rămas aici sunt chemați ca să vestească, că împărăția de 1000 ani alul Jehovah a început, iar ei ca reprezentanții lui pământești trebuie să vestească că a sosit „epoca de aur”, când toată lumea trebuie să se întoarcă către D-Zeu și să se căiască. Răsplata pocăismului va fi viața vecinică. Iusă noi bleții păcătoși cari avem multe păcate trebuie să așteptăm mâncând numai unt și miere ca să ne curățim de păcate altfel nu ni-se eliberează pașaport pt. „moartea a doua” în mod gratuit.

Conducătorii lor sunt prea legați de sectă pentru că de bună seamă sunt și bine plătiți, dar în schimb ar trebui să încercăm luminarea nenorociților, cari cad victime predicilor și îndemnilor mileniste.

Milenistii au 2 reviste și o sumedenie de cărți și broșuri de propagandă; Ar fi de dorit, ca toți cărturarii satelor să organizeze conferințe și șezători combatând pe sectari. Și să studieze în mod serios învățăturile milenistilor, adventiștilor combatându-le pe aceste. Ar fi de bună seamă mai folositor decât alte lucruri. Pentru că numai prin muncă s'ar da arme în mâna acelor, cari vreau să scape 10.000 de oameni buni dar rătăciți din mrejele sectarilor.

Dumnezeu

Într'o țară îndepărtată, trăia odată un împărat, care cu cât îmbătrânea cu atât simțea mai mare mâhnire în suflet.

În viața mea — zicea dânsul — am gustat și am văzut tot ce este îngăduit omului să guste și să vază. Ceva însă în viața mea n'am văzut, pe Dumnezeu. Vreau să'l văd!

Și dădu poruncă mare boierilor, sfetnicilor și preoților săi:

— Dacă nu-mi veți arăta pe Dumnezeu, am să vă pun pe toți la închisoare și am să vă pedepsesc strașnic.

Și le dădu un termen de trei zile.

În curtea împărătească se stinse vesella. Curtenii umblau de ici colo cu capetele plecate, așteptându-și groaznicul sfârșit.

În ziua sorocului hotărât, toți boierii, sfetnicii și preoții fură chemați înaintea împăratului. Și boierii, preoții și sfetnicii păstrau tăcere adâncă, iar împăratul tocmai se pregătea să rostească osânda înfricoșătoare. În clipa aceasta fusă un copil de păstor pași în fața împăratului și-l zise:

— Dă-mi voce, Maria Ta, să-ți împlinesc eu dorința!

— Bine — răspunse împăratul. Dar bagă de seamă că ți-e capul în joc...

Și copilul de păstor luă de mână pe împărat și-l duse într-o piață și-l arată soarele strălucitor și-l grăi:

— Privește în sus!

Împăratul voi să ridice capul ca să arunce o privire spre soare dar razele orbitoare îi pricinuiră dureri în ochi și-l siliră să plece capul și să închidă ochii.

— Ce-ți trăneste prin minte, băete — zise dânsul către păstor — nu cumva vrei să orbesc?

Și atunci copilul de păstor zise:

— Vezi, stăpâne? Și soarele e numai o mică rază a mării lui Dumnezeu, un colțisor neînsemnat al împărăției lui Dumnezeu. Cum ceri tu atunci să vezi pe însuși Dumnezeu cu ochii tăi slăbiți și înlăcrămați? Caută deci de a vedea pe Dumnezeu cu ochii sufletului tău...

Aceasta plăcu împăratului care grăi astfel către copilul de păstor:

Văd că ai o minte luminată și un suflet înălțat. Mai răspunde deci la următoarea întrebare: „Ce a fost înainte de a fi Dumnezeu?”

Păstorul stătu pe gânduri o clipă apoi vorbi:

— Stăpâne, nu te supăra, dar te rog să numeri...

Împăratul începu să nemere:

— Una, două, trei.

— Nu, nu, — îl întrerupse păstorul — nu numeri bine. Incepe înainte de unu.

— Cum asta? Nu știi că înainte de unu nu este nimic.

— Înțeleaptă vorbă ai rostit, stăpâne; nici înaintea lui Dumnezeu n'a fost nimic.

Aceste plăcu și mai mult împăratului care grăi iar către păstor:

— Am să-ți fac un dar împărătesc dacă o să-mi mai răspunzi la o întrebare: „Ce face Dumnezeu?”

Iar păstorul răspunse:

— Bine, o să răspund și la întrebarea aceasta, dar împlinește-mi o rugăciune. Schimbă cu mine hainele tale.

Și împăratul își scoase hainele împărătești și le dădu păstorului. Și păstorul se urcă pe tron, luă sceptrul în mână și arătând spre împăratul îmbrăcat ca păstor, care sta la picioarele tronului glăsui astfel:

— Iată ce face Dumnezeu: pe cei smeriți îi înalță și pe cei mândri îi umilește.

Clericalism medieval maghiar.

Cu prilejul congresului bisericii reformate maghiare, ținut în Miskolcz, în August a. c. episcopul reformat Balthazár Desideriu, a rostit între altele următoarele cuvinte:

„Ungaria este, în afară de statul papal, singurul stat reacționar din lume, singurul stat unde se menține învechitul clericalism medieval și feudalismul,

care degradează poporul, împiedecând dezvoltarea lui politică, culturală și economică”.

Episcopul a înțeles că biserica romano-catolică din Ungaria a rămas în stăpânirea averilor sale imense ca și conții și baronii unguri, azi nu voesc a ști nimic de popor, ba, acești conți au și monopolul episcopatului.

INFORMAȚIUNI

Congresul preoțesc amănat Congresul preoțimel ortodoxe române, care era fixat să se ție în zilele 15 și 16 Sept. l. c. în Arad, a fost amănat pentru altă dată.

† Preotul Ioan Bogoieviciu din Teregova, în etate de 67 ani a adormit în Domnul Vineri în 6 Septembrie. Păstor vrednic al turmel sale, peste patru decenii; preot distins la altarul pe care l-a servit, răposatul preot a fost și un bun român, a cărui inimă — în cele mai turburi momente la izbucnirea războiului a trebuit să se adăpostească în alte părți a țării, ca să nu fie în ochii puternicilor zilei — a bătut alături de inima poporului, care astăzi îl deplânge și-l zice:

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Cea mai scumpă psaltire. Frumoasa psaltire „Lutereii” unul din cele mai fine manuscrise medievale engleze, a fost cumpărată de un necunoscut și oferită muzeului britanic unde de altfel psaltirea a stat expusă mai mulți ani dearându-l. Se afirmă, că prețul acestei cumpărături a fost 30.000 lire șterline. Manuscrisul datează din 1340 și conține peste 300 de file bogat ilustrate în culori vii și înflorite cu aur.

Relicve istorice în Timișoara. În dosul internatului „Banația” unde se tale acum un nou bulevard, muncitorii care lucrează la canalizare, au găsit la o adâncime de 5 m. două pietre de moară aproape nefolosite, mai multe topoare turcești, arme vechi, bani de aur turcești de acum 200 și ceva de ani și mai multe unelte de gospodărie. Aceste relicve au ajuns la o astfel de adâncime după izgonirea turcilor (1717) din Banat, când generalul Mercy a ridicat în grabă noi întărituri în jurul cetății Timișoarei, spre a apăra orașul contra unei noi năvăliri turcești. —

Femeile care și-au omorât rodul pântecelui lor — singure sau cu ajutorul altuia și mor și ele în urma acestui păcat, nu vor mai fi îngropate cu preot. Asta în Italia, nu la noi.

Din America: Statele Unite americane stăpânesc azi Europa cu banul, cu industria și cu comerțul. Toată Europa e azi datoare Statelor Unite cu sute de miliarde lei, Locuitorii Stat. Unite — stăpânii noștri — sunt:

35 milioane anglosaxoni, 25 milioane germani, 20 milioane irlandezi, 9 milioane italieni 10 milioane suedezi, danezi, norvegieni, francezi, etc., 2 milioane

evrei, 6 milioane negri, 2 milioane galbeni, câteva milioane spanioli, apoi indieni, unguri, români, greci, austriaci, cehoslovaci, peile roșii, etc. Adecă populația se urcă la aproape 120 milioane locuitori. Aceștia toți vorbesc o singură limbă, cea engleză.

În Europa numărul femeilor e cu 25 milioane mai mare decât al bărbaților.

În America dimpotrivă — numărul bărbaților e cu 4 milioane mai mare ca al femeilor.

Comuniștii se țin de vorbă. Căci ei au spus la 1 August „așteptați puțin și veți vedea”. Și în adevăr ce vedem: explozia depozitului de muniții dela fortul Domnești, iar acum alt atentat. Și anume încercarea de a arunca în aer depozitul de muniții dela Teliu. Noroc că sentinelele au observat la vreme pe cei cari se strecurau noaptea înspre depozit și au tras focuri de armă. Comuniștii incendiari au răspuns și ei cu focuri de armă, fugind. Încă nu au fost prinși.

Dumnezeu le-a trimis semn... În Budapesta s'a făcut săptămânile trecute o mare serbare națională. Cu acest prilej ungurii hotărâseră să facă o strașnică propagandă prin radio. A dat Dumnezeu însă o furtună grozavă și a trăznit în mașinările de radio. Așa că ungurii n'au mai putut trimite în lume vorbele goale ce le-aveau pregătite împotriva României. Dumnezeu le-a arătat semn că a venit vremea să se astâmpere cu minciunile și cu defaimările.

Oare vor înțelege ungurii ? !

Secarea Mării Nordului. Marea care se găsește între Anglia, Belgia, Olanda, Germania, și Danemarca e vorba să fie secată, câștigându-se astfel un teren de optzeci de mii kilometri. Pe acest pământ, scos din ghiarele apelor, ar putea trăi vr e-o douăzeci milioane de oameni. S'ar face drumuri, s'ar ridica orașe noi, așa că înghesuiala omeniei din Europa s'ar mai putea împușina. Pentru ca să se poată face treaba aceasta, inginerii cred să facă ziduri înalte groase, și apa mării să fie scoasă cu pompe mari și puternice. Lucrul, nu-i ușor, iar cheltuielile nu vor fi mici. Și apoi mai vine o altă încercătură, și anume, cum se va împărți acest nou pământ între țările mărginașe ? !

Ori cum va fi, un lucru e sfânt, și anume că mintea omenească iscodește fel de fel de lucruri și lucrări minunate, numai pentruca omul să poată trăi mai bine, mai din belșug și mai ușor. Căci să nu se uite că fundul mării va da un pământ mai roditor ca oricare alt pământ din Europa.

Publicație de licitație.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de edificarea bisericii ort. rom. din Vizma (plasa Lipova) tractul Balinț se publică licitație minuendă și oferte închise și sigilate pe ziua

de 22 Septembrie a. c. ora 11 în localul școlii din loc.

1. Planul, devizul de spese și condițiunile generale și speciale se vor vedea la oficiul parohial.

2. Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și vadiul de 10% din prețul oferit.

3. Nu vor fi admiși la licitație decât antreprenorii cu cvalificație recerută.

4. Antreprenorul pe care va rămânea lucrarea va solvi proiectantului suma prevăzută în deviz 21/2% pentru 27,774 Lei elaboratele tehnice.

5. Concurenții nu pot pretinde nici un fel de spese pentru participarea la licitație.

Comisia de licitație își rezervă dreptul a alege și preda lucrările acelui antreprenor care va avea mai mare încredere.

Din ședința consiliului parohial din Vizma ținută, la 8 Sept. 1929.

Liviu Piașmaș
notar. cons. par.

Pr. Silviu Lelescu
președ. cons. par.

În coțălegere cu:
Ioan Trifu
protopop.

Concurse.

Conform ordinului Ven. Consiliu eparhial No. 4836 | 929 pentru îndeplinirea parohiei din Hunedoara-Timișană, protopopiatul Vinga, prin aceasta se publică concurs, cu termen de 30 zile socotite dela prima publicare în organul eparhial „Biserica și Școala”, în conformitate cu ordinul Ven. Consiliu Eparhial nr. ----- | 1929.

Venitele parohiei sunt:

1. Sesiunea parohială.

2. Birul legal, stabilit în ședința Consiliului parohial dela 4 August 1929.

3. Stolele legale.

4. Intregirea dotației dela Stat.

Alesul va catehiza elevii școlilor primare din loc fără nici o remunerație din partea comunei bisericești și va achita impozitele după beneficiul parohial.

Parohia este de clasa II-a (doua).

Reflectanții din alte dieceze numai cu învoirea P. Sf. Sale Părintelui Episcop pot concura.

Recursele ajustate cu documentele necesare și adresate Consiliului parohial ort. rom. din Hunedoara-Timișană, se vor înainta în termenul concursului Oficiului protopopesic ort. român din Vinga, iar reflectanții se vor prezenta, observând dispozițiile §-ului 33 din

Regulamentul pentru parohii, în capela din loc pentru a arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Din ședința Consiliului parohial ținută la 4 Aug. 1929.

Consiliul parohial ort. rom.

In înțelegere cu: Sava Tr. Seculin
protopop ort. român.

1—3

Conform ordinului Ven. Consiliu eparhial Nr. 4839 | 1929 pentru îndeplinirea parohiei a II-a, vacante din Seceani, protopopiatul Vinga, prin aceasta se publică concurs, cu termen de 30 zile socotite dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala“, în conformitate cu ordinul Ven. Consiliu Eparhial Nr. | 1929.

Venitele parohiei sunt:

1. Sesiunea parohială.
2. Casă parohială.
3. Birul legal.
4. Intregirea dotației dela Stat.
5. Stolele legale.

Alesul va catehiza elevii școlilor primare din loc, fără nici o remunerație dela comuna bisericească și va achita toate impozitele după beneficiul parohial.

Parohia este de clasa primă.

Reflectanții din alte dieceze numai cu învoirea P. Sf. Sale Părintelui Episcop pot concura.

Recursele ajustate cu documentele necesare și adresate Consiliului parohial ort. român din Seceani, se vor înainta în termenul concursului Oficiului protopopesc ort. român din Vinga, iar reflectanții se vor prezenta, observând dispozițiile §-ului 33 din Regulamentul pentru parohii, în sf. Biserică din Seceani pentru a arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Consiliul parohial ort. rom. din Seceani.

In înțelegere cu: Sava Tr. Seculin
protopop ort. român

1—3

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din Chișoda-nouă, se publică concurs cu termen de 30 zile, socotite dela prima apariție în organul diecezan „BISERICA și ȘCOALA“.

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Una sesiune parohială constatatoare din 32 jugh. pământ arabil.
2. Stolele legale.
3. Intregirea dotației preoțești dela Stat.
4. Drept bir parohial: Câte 50 Lei dela capii de familie proprietari de case, dela intelectuali și dela cei cunoscuți ca binesituați materialicești, iar dela ceilalți capii de familie câte 25 Lei anual. Birul paro-

hial se va încasa și plăti preotului de către episcopie

5. Preotului i se asigură în viitor casă parohială până la zidirea casei parohiale va primi dela comuna bisericească, drept indemnizație de chirie suma de Lei 15.000 (cincisprezecemii lei) anual.

Impozitul după întreg beneficiul parohial cade în sarcina celui ales.

Preotul este obligat a săvârși toate serviciile divine prescrise în Dumineci și sărbători și a predica regulat. Este obligat a catehiza la școlile primare și de ucenici, fără altă remunerație din partea comunei bisericești.

Parohia fiind de clasa I (primă), dela recurenți se cere calificarea regulamentară.

Cei doritori a compete la acest post, se vor prezenta în cutare Duminică sau sărbătoare în sf. capelă din Chișoda-nouă, spre a-și arăta destoinicia în cele rituale și oratorie, conformându-se strict dispozițiilor §-ului 33 din Regulamentul pentru parohii, iar cererile însoțite de anexele necesare, adresate Consiliului parohial din Chișoda-nouă, le vor înainta în termenul concursual oficiului protopopesc ort. român din Timișoara.

Cei din altă dieceză vor cere prealabil binecuvântarea P. S. Sale Domnului Episcop diecezan, spre a putea recurge.

Chișoda-nouă, din ședința consiliului parohial, ținută la 21 Iulie 1929.

Gheorghe Tocitu m. p. administrator parohial,
președintele consiliului parohial, Ioan Stan m. p. notar.

In înțelegere cu: Dr. Patrachie Țucra
m. p. protopop.

1—3

Pentru îndeplinirea postului de învățător la școala confesională ortodoxă română din Bătanian (Ungaria) se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foaia oficioasă: „Biserica și Școala“. Alesul va îndeplini învățământul școlar, cantoratul bisericesc, și conducerea de cor bisericesc.

Venitul este egal cu a învățătorilor de stat. Pentru conducerea de cor, alesul va primi un adaus.

Recurenții sunt îndatorați a se prezenta în termenul concursual în sfânta biserică din loc spre a-și arăta dexteritatea în cântarea bisericească. Recursele le vor adresa comitetul parohial în termenul legal, le vor trimite pe adresa Oficiului parohial ortodox român din Bătanian (Battonya).

Comitetul parohial din Bătanian.

Redactor responsabil: SIMION STANA.